

RALPH LALAMA, een vaste waarde in de New Yorkse jazzscene en wereldwijd gerespecteerd, belichaamt het beste van het jazzideaal: geweldige tijd, geweldige swing, uitgedrukt in geweldige melodische ideeën. Alles wat hij zegt en speelt komt voort uit zijn diepe verbondenheid met en waardering voor ‘the Beat’. Jazzcriticus Zan Stewart verwoordde het kort en bondig: ‘Lalama is een grootse, modern ingestelde verhalenverteller ... een eersteklas jazzsolist.’ Hij blinkt uit in een akkoordloos trio-formaat met zijn verbazingwekkende beheersing van de harmonische progressies die door zijn hoorn worden gearticuleerd. Maar Lalama is niet alleen een geweldige jazzsolist, maar ook een solide veteraan van jazzensembles en orkesten. Tijdens zijn indrukwekkende carrière, beginnend bij Woody Herman, Buddy Rich en het Mel Lewis Orchestra – nu het Vanguard Jazz Orchestra – heeft hij het ambacht van het mixen van klanken verfijnd.

Lalama is drievoudig Grammy-winnaar dankzij zijn werk bij Joe Lovano Nonet en het Vanguard Jazz Orchestra. Hij heeft als leider negen cd’s uitgebracht en staat sideman op ruim zestig opnames. Hij kreeg lof van onder meer critici Gary Giddins, Stanley Crouch, Ben Ratliff, Ira Gitler en Stuart Troup. Zijn laatste release als leider is “Bob Juice: Ralph Lalama Trio, Live at Smalls” uit 2012.

Baritonsaxofonist **GARY SMULYAN** werd geboren op 4 april 1956 in Bethpage, New York. De begaafde multi-instrumentalist begon zijn muziekcarrière door tijdens zijn tienerjaren op Long Island voor het eerst altsaxofoon te leren. Tegenwoordig wordt hij over de hele linie lovend ontvangen en erkend als de belangrijkste stem op de baritonsaxofoon. Zijn spel wordt gekenmerkt door een agressief ritmisch gevoel, een intelligente en creatieve harmonische benadering – en misschien wel het allerbelangrijkste – een sterke en scherpzinnige humor.

Toen hij nog op de middelbare school zat, kreeg hij de kans om samen te werken met grote jazzartiesten zoals de legendarische trompettist Chet Baker, saxofonist Lee Konitz, trombonist Jimmy Knepper en violist Ray Nance.

Geen drumschool of conservatorium voor **BRUNO CASTELLUCCI**, althans niet als leerling. Toch stond hij al heel snel op het podium dankzij het winnen van een jazzconcours en de helpende hand van grote namen die het vak kenden. Zijn devies van in het begin: goed luisteren naar anderen en geen onderscheid maken tussen jazz en overige muziekstijlen. Het leverde hem door de jaren heen werk op aan de zijde van o.a. André Brasseur, Alex Scorier, Art Farmer, Philip Catherine, Joe Zawinul, Chet Baker en Jaco Pastorius. In 1974 werd hij de vaste drummer van Toots. Een rol die hij tevens drie decennia lang vervulde in de bigband van de Duitse trombonist Peter Herbolzheimer.

Ook artiesten als Maurane en Marc Moulin deden een beroep op zijn diensten. Hij was zelfs een aantal maanden te horen in de musical 'Hair' en was de drummer op de originele versie van 'Eviva Espana'.

Castellucci's naam circuleerde niet alleen door heel de Europese jazzscene als betrouwbaar en professioneel drummer voor liveoptredens, maar hij was eveneens een fel gegeerd sessiemuzikant. Hij is nog steeds actief als lesgever en ook het podium wil hij nog voor geen geld missen. Hij heeft er al een rijk gevulde carrière op zitten van 50 jaar vakmanschap.

BART DE NOLF (geboren in 1965 in Brugge) begint op 14-jarige leeftijd met contrabas, krijgt een klassieke opleiding aan het Koninklijk Conservatorium Gent bij Frank Coppieters en maakte kennis met de wereld van de jazz door de grote John CLAYTON tijdens de zomerkampen georganiseerd door de Halewijnstichting begin jaren 80.

Sinds 1993 geeft hij les aan het Koninklijk Conservatorium Brussel. Hij was ook vast lid van de faculteit aan de Taipei International Summer Jazz Academy (Taipei, Taiwan). Als lid van het BRT- Jazz Orkest begeleidt hij een aantal solisten, zoals Horace Parlan, Jerome Richardson, Kenny Wheeler, Palle Mikkelborg, Von Freeman, Mal Waldron,...

Enkele belangrijke Belgische bands waarmee hij speelde: het SADI Quartet, Jacques Pelzer's "Open Sky Unit", en buiten de jazzscene met artiesten als Vaya Con Dios, Adamo, Laïs, Jasper Steverlinck, Roland,... Jarenlang zal hij spelen met de Franse pianist/componist Jean-Marie Machado en zich aansluiten bij zijn project 'Sextet Andaloucia'. Een ander bandlid, saxofonist Andy Sheppard, stelt voor om een trio te vormen met drummer Dré Pallemmaerts, en in 2010 zal hij met zijn eigen trio een eenmalige tour van 13 concerten doen voor JazzLab Series.

Als freelancer treedt hij op met: Barney Wilen, Michel Legrand, Lew Tabackin, Lee Konitz, Gary Smulyan, Dick Oats, Brussels Jazz Orchestra, Eddie Daniels, Judy Niemack en vele anderen.

Sinds 1997 wordt hij vast bandlid van het Toots Thielemans Quartet en treedt hij 17 jaar lang op met Toots in België, Europa, Zuid-Amerika en Azië. Met de gerenommeerde drummer Peter Erskine vormde hij de ritmesectie van het Frank Deruytter Quartet. Er zijn twee cd's opgenomen.

In 2018 trad hij toe tot het Brussels Jazz Orchestra.

Tijdens zijn studies kreeg **JOHN SNAUWAERT** les van grootheden als Bert Joris en John Rioco. Hij zocht ook graag contact met vreemde muziekstijlen. Cubaanse en Balkanmuziek, Turkse en Indische invloeden hoort én speelt hij graag. Optredens op de Gentse Feesten versnelden zijn carrière. Hij kwam op Nederlandse, Franse en Duitse straattheaterfestivals terecht.

Een ruime blik, een artistieke ontdekkingsreiziger. Kwaliteiten die je terugvindt bij saxofonist en componist John Snauwaert. Al is hij in de eerste plaats een jazzmusicus, Snauwaert is steeds op zoek naar contacten met andere culturen.

Zo maakte hij kennis met Petar Elmazof (Bulgarije), Chergio de Susa en Pipo Fernandes (Cuba, het laatste lid van de BVSC), Mahbub & Satar Khan (India). Daarnaast speelde hij op het podium met jazzmeesters als Lowell Fulson, Isaac Hurley, Gene Bertoncini, Bob Mover, Gary Smulyan, Nilson Matta, Dick Oats, Roni Ben-Hur, Jeff Gardner, Jacques Pelzer, ...

Als componist en muzikant werkte hij voor de Koninklijke Vlaamse Schouwburg, het Muziek Lod, De Werf, Victoria, De Vieze Gasten en Circus Picolini. Hij houdt van de combinatie muziek/beeld en schreef muziek voor de animatiefilms 'papa trompet' en 'Meme' van Eveline Verschorre en ook voor 'The Bed' van Luc Degryze. Hij kan werkelijk alle genres aan.

John bezocht al verschillende keren het land van de samba en werkt al jaren samen, aan verschillende projecten, met de bassist Nilson Matta van wie hij de Braziliaanse muziek van dichtbij leerde kennen.

Hij werd gevraagd om te doceren in New York en Rio De Janerio voor een internationale Samba Meets Jazz Stage.